

Βιωσιμότητα ή τέλος παιχνιδιού

Του **ΝΙΚΟΥ ΑΥΛΩΝΑ**

Η εποχή της «προαιρετικής» βιωσιμότητας τελείωσε και μάλιστα πριν από αρκετό καιρό. Οι επιχειρήσεις που ακόμη την αντιμετωπίζουν ως μια επιλογή για δημόσιες σχέσεις βρίσκονται ήδη ένα βήμα πριν από τον αποκλεισμό τους από την ίδια την αγορά.

Η κερδοφορία και η βιώσιμη ανάπτυξη δεν είναι πια δύο αντίθετοι κόσμοι – είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος στη νέα επιχειρηματική πραγματικότητα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνειών: Οι απαιτήσεις των τραπεζών στα κριτήρια ESG, οι νομοθεσίες CSRD και CSDDD, EU Taxonomy, σε συνδυασμό με τις νέες συστάσεις Omnibus της Ε.Ε. αλλάζουν ριζικά το τοπίο. Οι επιχειρήσεις που δεν μπορούν να τεκμηριώσουν όσα ισχυρίζονται, θα βρεθούν αντιμέτωπες με κυρώσεις, απώλεια εμπιστοσύνης, επενδυτική αδιαφορία και, τελικά, περιθωριοποίηση. Με τη νέα γλώσσα των αριθμών: ESG = κερδοφορία.

Τα αποτελέσματα της 12ης ετήσιας έρευνας του **Κέντρου Αειφορίας (CSE)** στην Ελλάδα για το 2024 είναι αποκαλυπτικά:

- Περισσότερες από 160 επιχειρήσεις στην Ελλάδα, μεγάλες και μεσαίες, εισηγμένες και μη εισηγμένες, εκδίδουν ετησίως εκθέσεις βιώσιμης ανάπτυξης.
- Οι εταιρείες με υψηλές ESG επιδόσεις (στα τρία πιο σημαντικά ESG Ratings παγκοσμίως) δεν είναι «πιο καλές» – είναι πιο

ελκυστικές, πιο έτοιμες για το μέλλον και κυρίως έχουν υψηλή κερδοφορία.

- Οι ελληνικές επιχειρήσεις που επενδύουν σε στρατηγικές ESG έχουν υψηλότερη ανάπτυξη, καλύτερη πρόσβαση σε επενδυτικά κεφάλαια και ισχυρότερη ανθεκτικότητα.

- Το 94% ακολουθεί τα GRI Standards, ενώ το 89% συνδέει τη στρατηγική του με τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ (UN SDGs). Όμως μό-

Η κερδοφορία και η βιώσιμη ανάπτυξη είναι πλέον οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος στη νέα επιχειρηματική πραγματικότητα.

νο το 32% διασφαλίζει εξωτερικά τις εκθέσεις του – μια σοβαρή αδυναμία αξιοπιστίας σε μια εποχή που η διαφάνεια δεν διαπραγματεύεται.

Στην Ελλάδα, το 48% των εισηγμένων εταιρειών υποβάλλει αυτόνομη έκθεση βιωσιμότητας – ένδειξη θετικής δυναμικής. Ωστόσο, το στοιχείο είναι μεγάλο: η πραγματική ευθυγράμμιση με το νέο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Οι κορυφαίοι κλάδοι που δείχνουν τον δρόμο – μεταφορές, τρόφιμα, ενέργεια, πληροφορική – πρέπει να γίνουν πυλώνες μετασχηματισμού και όχι νησίδες εξαιρέσεων.

Η Omnibus Directive δεν είναι απλώς άλλη μία ευρωπαϊκή οδηγία – είναι ένα καμπανάκι συναγερμού για κάθε επιχείρηση που συνεχίζει να βλέπει τη βιωσιμότητα ως περιττό έξοδο. Με αυστηρές απαιτήσεις ειδικά για τις μεγάλες επιχειρήσεις, ξεκάθαρη γλώσσα και πραγματικές κυρώσεις για παραπλανητικές ESG δηλώσεις, η Omnibus μετατρέπει τη διαφάνεια σε νομική και στρατηγική υποχρέωση.

Μάλιστα η Ε.Ε. πρόσφατα πρότεινε αλλαγές στις σημαντικές νομοθεσίες CSRD, CSDDD και EU Taxonomy με στόχο την απλοποίηση των κανόνων βιωσιμότητας και τη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις, με απώτερο σκοπό την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Ε.Ε.

Οι επιχειρήσεις σήμερα, μεγάλες και μεσαίες, εισηγμένες και μη εισηγμένες, δεν έχουν άλλη επιλογή από το να επενδύσουν σε:

- Συστηματικές στρατηγικές ESG με μετρήσιμους στόχους.
- Αξιοπίστετες, διαφανείς εκθέσεις βιωσιμότητας, συμβατές με τα πρότυπα GRI, ESRS και τις νέες απαιτήσεις της Omnibus.

- Τερματισμό του greenwashing (παραπλανητική διαφήμιση).

Η βιωσιμότητα είναι στρατηγική επιλογή. Η αγορά αλλάζει. Οι επενδυτές αλλάζουν. Οι κανόνες άλλαξαν.

Ο κ. **Νίκος Αυλώνας** είναι πρόεδρος **Κέντρου Αειφορίας (CSE)**, επισκέπτης καθηγητής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.